

АБОНАМЕНТЪ:

За България, за 6 м. — 7 л.
За странств. „ „ — 14 л.
Единъ брой 10 ст.

ВЪСТНИКЪ ДОБРУДЖА

251

Градската библиотека

Варна

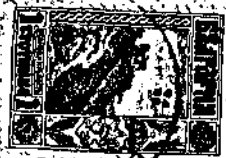
ОРГАНЪ НА ЦЕНТРАЛНИЯ ДОБРУДЖАНСКИ НАРОДЕН

Мисията понеделникъ, сряда и петък

ОБЯВЛЕНИЕ:

На IV стр. 15 ст. на в. см.

Адресъ:
Дирекция на в. „Добруджа“
градъ Бабадагъ.

Прѣдъ Добруджанския конгресъ. — Положението на бойнитѣ фронтове. — Горитѣ въ Добруджа подъ ромънския режимъ. — Въпросътъ за Добруджа въ намармта. — Добруджанския въпросъ. — Отчаянитѣ надѣжди на Съглашението. Положението въ Русия. — По мирнитѣ прѣгледы. — Добруджанци за свободата на Добруджа.

ПРѣДЪ ДОБРУДЖАНСКИЯ КОНГРЕСЪ.

На 16 т. м. въ гр. Бабадагъ се стърва първият конгресъ на прѣдставителитѣ на добруджанскитѣ села и градове. Важни политически обстоятелства наложиха да се побърза; сѣбигната не чакаха заглушването грохота на смъртоноснитѣ чулушени чудовища. Трѣбаше да се бърза, защото моментитѣ, които прѣживяваме, сѣ единъ отъ сѣдбоноснитѣ. Съ приближаване изрѣцитѣ на зарята на мирътъ, напаста се нова и по усилена работа. Дниътъ за почивка не сѣ настѣпиха; сега е време за плодотворна интензивна дѣйност.

Може вече съ увѣреност да се брѣдече, че армията изигра главната си роля въ Добруджа, въ това не значи, че цѣлитѣ ни сѣ реализирани. Има още маса подмоли, които ни прѣдстои да прѣживимъ. А то не е лесна работа, обаче не значи, че сѣ нужди свѣрхчовѣшки усилия. Достатъчно е ловечко търпение и по-голяма сплотеностъ въ нашитѣ редове. Това се налага днесъ повече отъ всяка друга пѣть, прѣдъ видъ позива на миролюбивитѣ да се даде право на народитѣ за самоуправителство.

Наближава денътъ, когато войската ще отстъпи въстото си на дипломатията, денъ въ който възражението нѣма да сѣде застъпенъ съ жѣститото перо. Безспорно, че и на това мирно поле борбата ще бѣде люта, обаче нѣма да се обатри съ кръвта на народитѣ. Не трѣбва да сѣ правимъ илюзии, че основитѣ на бъдещия мировъ градежъ нѣма да бѣдатъ изградени върху фундаменти, които въоръженитѣ народи изидаха съ труповетѣ на роднитѣ си чада. Ония контури, които армията начертаха съ бойнитѣ си ножове, не могатъ да не бѣдатъ съвѣтъ приобѣтени, обаче това не значи, че тѣ ще бѣдатъ и рѣшителнитѣ. Дипломатията се готви да извърши своитѣ корекции. И именно прѣдъ страхътъ отъ дипломатически изненади, налагаше се подемането на една всенародна акция.

Знаено е, че дипломатическия свѣтъ, заслѣпенъ отъ користното на силнитѣ народи, е единъ отъ най-глухитѣ. Той мѣчно чува и разбира жалбо отъ всички, което му се говори. Нѣе ще го събудитъ отъ неговата глухота само съ мощния си гласъ, гласътъ на еднодушното и рѣшителнитѣ стѣпки. И когато цѣлитѣ народъ въ Добруджа надигне високо свой викъ за обединение съ отечеството майна, тогава той ще бѣде разбранъ отъ ония, които сѣ въ положение да сѣ играатъ съ неговата сѣдба за вѣкове. Домѣлъ е денътъ, когато добруджанци, безъ разлика на вѣра народностъ, трѣбва да кажатъ своята дума и да изразятъ масово сонѣтъ копнежъ и тежнениа.

На учредителниятъ конгресъ на всички делегати отъ четиритѣ краища на единна Добруджа ще се удаде най-удобенъ случай да се искажатъ по бѣдашето на своята родина. Тѣ тукъ, като единъ чолѣкъ, безъ най-малки разногласия, трѣбва да заявятъ, че сѣ рѣшили и на най-крайни жертви, за да не допуснатъ възвръщането на окаяната ромънска тирания, която душмѣ народния нѣмъ животъ и тровѣше националния нѣмъ духъ. Тѣ трѣбва да дадатъ открито изразъ на своитѣ копнежи, за да бѣдатъ чути отъ ония, които се отличаватъ съ тежениа си слухъ.

А тия копнежи не могатъ да бѣдатъ други, освѣтъ обединението съ общото отечество — България.

гария, отъ което Добруджа бѣ прѣстѣпно откъсната въ 1878 година.

Въ Бабадагъ южно добруджанци ще подедатъ рѣжа на сѣверницитѣ и въ общата неволя, която дѣлиха цѣли три години, ще ги поздравятъ съ еднодушното на борби за общата народна кауза. Сѣдбата на южна Добруджа не може да бѣде отдѣлна отъ тая на сѣверна Добруджа; една и сѣща напастъ ги застрашава, кога по-рано кога по-късно.

Въ общото си единение тѣ, чада на една и сѣща родина, ще почерпятъ куражъ за подемане съ подмладени сили всенародната борба — обединението на цѣла Добруджа съ България. Тѣ ще бѣдатъ окръжени въ своята прѣдстоима работа отъ еднодушното на всички добруджанци, безъ разлика на вѣра и народностъ. А въ това нѣе еднодушие, нѣе въиждамо напаста сила, която, като бурния потокъ, ще отнесе всички прѣчки въ своето течение. Съ дружна работа и общи усилия, нѣе ще прѣодолятъ спѣнитѣ и ще разчистятъ пътя на свободата на своя родина.

Въ пътя на тия нѣе, нѣе пожелаваме на достатѣтъ отъ прѣдстоимия учредителен конгресъ народно-полесна дѣйностъ и успѣхъ. Съ трудъ и постоянство ще изградимъ свѣтъна бѣдина за родния си край и ще завѣдаемъ на дѣщата си едно чистото състресенко бѣдаше. И тогава може да сѣсполнимъ очитѣ си вѣнѣна съзвѣтъ и съзнание за изпълненъ дългъ къмъ отечеството. А това ще бѣде най-голямата ни морална награда, която не сѣ въ положението и самитѣ вѣкове да обезцѣнятъ.

Положението на бойнитѣ фронтове.

Възѣтѣтъ отъ Щаба на Дѣйствуващата армия за 12.XII 1917 г.

Македонски фронтъ. Западно отъ Охридското езеро затрутни схватки и отъ време на време по ожигенъ артилерийска стрѣла. По Червѣтата стѣна, въ завоя на Черва и южно отъ селата Стравина и Градежница, ожигена огнена дѣйностъ. Источно отъ Вардара нѣколко класи артилерийски урагани. Въ долината на Струма прогонихме нѣколко английски взвода, които се опитаха да нападатъ нашитѣ охраняващи части при с. Календра.

Добруджански фронтъ. Нѣма бойни дѣйствия.

Германски свѣдѣния.

Палестински фронтъ. Берлинъ. Ерусалимъ е изприжненъ. За доброволното изправяне на града бѣмъ родавно на първо изстѣ гледането, че свещената за всички верующи веродъ въ свѣтъта земя не трѣбва да става театръ на кървава боева. При това този грахъ нѣма никакво военно значение. Нашитѣ съюзници турцитѣ изплатъ, че нѣе стоимъ задъ тѣхъ и че сѣ дѣшния успѣхъ на англичанитѣ още не сѣ рѣшава окончателно въпроса за владѣнието на Ерусалимъ.

По море. Берлинъ. Нашитѣ подводници сѣ потопили около Англия 11,000 тона; а немскитѣ още 3 парахода и 1 гениа.

Въ владушнитѣ бойове, прѣдъ носѣрия непристъпнитѣ вѣдушни загуби на германския фронтъ възлизатъ на 22 прикѣрзани балона и 205 аероплана. Отъ тѣхъ 85 сѣ паднали задъ нежитѣ линии, а останалитѣ задъ непристъпнитѣ линии. Въ боеветѣ пѣтъ имаме изгубени 60 аероплана и два прикѣрзани балона.

Българи! Не забравяйте, че Добруджа е жюлка на шето отечество.

Д-ръ Ив. Пенковъ

Горитѣ въ Добруджа подъ ромънския режимъ.

Комасираха въ нѣколко центра всичкитѣ общински участъци, прѣдначинени за захѣсване, държавата посредствомъ Откъслението на горитѣ отъ Министерството на Държавнитѣ имоти, разсѣлаха самостоятелно, но едновременно и безконтролно съ всичкитѣ гори въ Добруджа, като изразходва за други цѣли приходитѣ събрани отъ участъцитѣ за захѣсване.

За да се види, какви сѣ принципитѣ, отъ които се ръководи управлението на горитѣ, ще приведемъ съображениата, които сѣ били взети срѣдъ видъ при единъ случай на захѣсване. Една комисия, назначена да се произнесе, кои отъ комасиранитѣ участъци слѣдъ да се захѣсатъ на първо време, намѣра за най-полюшанъ участъка Карамеръ, съ 1699 хектара покривна, разположенъ между селата Карамеръ, Кираджий, Валадий и Гилеция, до старата граница между България и Ромѣния. Ето съображениата, които сѣ направили комисията да прѣпоръча той участъкъ, чийто захѣсване е започнало въ 1898 г.

1. Общинитѣ около този участъкъ, разположени въ Карамерската равнина, иматъ многобройни дасѣяния, състояще се въ болшинството си отъ новосѣдени ромѣни, желѣщи да сѣ основатъ сериозни стопанства.

2. Въ селото Карамеръ иматъ сѣдѣщи слѣдитѣ обществени утѣждѣния: мѣстница, поща и телеграфъ, ветеринаренъ лѣкаръ, погранична и милиционна роти, които иматъ нужда отъ дърва за горене.

Тѣка лавото на багалазѣтъ и на безплатно ползуване отъ всичкитѣ гори, които притежаваха 12 села съ изключително перомъско население (българи, татари и турци), отъ чийто участъци за захѣсване е билъ съставенъ комасирания участъкъ Карамеръ, отъ една страна, — а отъ друга прѣходатъ на участъцитѣ за захѣсване отъ цѣла Добруджа, сѣ отнети на истинното население и сѣ използвани отъ ромѣнската държава, за да се достави горителенъ материалъ на разлитѣ чиновици, калѣтъ и за да се обезвѣдаатъ охотни „серьозни“ стопанства на ромѣнскитѣ колонисти отъ пограничнитѣ села, настанени по мѣстата, отъ които единъ жестокъ законъ и едно провинциално и покаярено чиновничество прокудиха мѣстното население. Това е едно отъ безбройнитѣ прѣдѣлѣния на неправдата на ромѣнската държава спрямо добруджанското коренно население. Но злото не се свършва тукъ.

Коренното, и даже, почти изключително, българското население въ Добруджа, слѣдъ като се видѣ лишено отъ правото на ползуване отъ всичкитѣ гори, бѣше запявало тукъ-тамъ нѣкои гори за свое общинно ползуване. Както видѣхме по-горе 11169 гори и мѣстѣтъ бѣха отиѣрени като сѣска собственостъ въ нѣкои села, по единъ хектаръ на сѣмейство. И това незначително богатство, спасено отъ похищението на ромѣнската държава въ 1882 г. за извѣстенъ брой години, наскоро бѣва отнето на мѣстнитѣ села. Тоя пътъ наплатѣтъ „ветеринари“, истински или набѣдени, и като сѣмѣ скакалицѣ опустошаватъ цѣли селски гори. Ето какъ единъ видѣтъ лѣсничей, самъ държавенъ чиновникъ, описва това разхищение на малкото селски гори: „Въ пролѣтъта на 1904 год. по-вече отъ 500 ветерани се намираха прѣспати въ селата по продължение на българската граница, като петърѣжливо очакваха да имъ се раздадатъ по 8 х. работна земя, кола, работенъ добѣтъкъ, земеделски събѣи и инвентари, както и клѣни построени все отъ държавата.

За да не прѣдизвика недоволство между тѣзи ветерани, дошли съ сѣмействата и стопанствата си, управлението на държавнитѣ имоти трѣбаше да бѣра съ разпрѣдѣленето на земя, като нападна първо старитѣ участъци съ или безъ гора, останени на общинитѣ като гора или за захѣсване. Това се вижда отъ доклада на Управлението на държавнитѣ имоти № 5174 отъ 9 юли 1904 г., въ който, между другото, четемъ и слѣдующето: „Всѣмъ отъ държавата и парцелираме платѣнитѣ (горскитѣ участъци) на слѣдующитѣ общини: Алмалѣтъ отъ 415 ха, Буджакъ отъ 107 ха,

Гърница от 345 ха., Манлия — 132 ха., Ливница 569 ха., Добрунрт — 245 ха., Асарлък — 184 ха., Ешишенлим — 367 ха., Редженкусъ — 142 ха., Гърванъ — 167 ха., или всичко разпръдълени 2644 хектара от плантацията*).

Тези села, от които първите осем са български и останалите девет турски, и въ които до изкуственото колонизиране, не е имало никакви ромъни, са били ограбени по този начин от своите селски гори, въ полза на ромънските ветерани, и то въпреки закона. И въ първата, и въ втората си редакция, законът за собствеността не допусна да се дава друго назначение на ново откритите селски гори или места за заселване, освен веднаж установеното. Законът за допълненето към чл. 24 позволява възвращането на отдалени участъци, обаче само тогава, когато се установи — за горите — че пазенето им е невъзможно. При все това, управлението на Държавните имоти въ Добруджа разпръдължи тези гори на ветераните. Тези гори въ силата на закона от 1882 г. бяха селска собственост, и тяхното отнемане от държавата, без предварителна експроприация и обезщетение, беше и си остава единъ възпиращъ произвол.

Напусто са били усилията на селяните да спасят горите си. Една делегация от селото Канлия, която замисляла за Букурещ да ходатайства за старата разкопана общинска гора „Личина“, не била претата въ министерството, и гората, свързана съ спомени от нашето революционно минало, като скривалище на въстаници, била изсечена от ветераните. По-статъци правени и от другите села останали само така безущипни.

Когато и тези гори били изсечени, новото колонизиране съ непаситни ветерани и потребата от земя за раздаване на заселваните по границата новоженици (insuțarii) ромъни, прати управлението на Държавните имоти да пообгледне и върху комасираните участъци. Така са отнети и разпръдълени съ колонизаторския чл. 592 хектара от участъка Кадикой, 351 хект. от участъка Карамеръ, 407 хект. от участъка Саргьолъ, а също така са изсечени за саяната цѣль и 2300 хект. държавни гори въ много добро състояние, разположени по границата до 1913 г. съ България*). Все за смилане ветераните са принесли въ жертва и много от прѣдначелните за заселване места от вътрѣшността на Добруджа**).

Така са парцелирани и разпръдълени на ромънските ветерани, новоженици и други още категории, 9341 хект. гори или места прѣдначелени за заселване, като въ всички случаи е онеправдано българското и отчасти, турското население, а ромънското е бивало двократно облагоуствувано: първо, като даромъ взимало много ниска цѣна му е раздавана земя и всичко по трѣбно за обзавеждане на едно селско стопанство, а често пакти сумата тази земя бива покрита съ хубава гора, чиято цѣна прѣвземава получната цѣна на земята, и второ като отнета от българските и турски села земя за заселване се комасира, отмирва и заселва въ села заселени съ ромъни, които разбира се, че ще се ползватъ отъ създадените плантации.

Възпъ от общинските гори и места, прѣдначелени за заселване, държавата е пожертвувала за своята колонизационна и романизаторска политика много от онези гори, които тя си присвои още при провѣрката на собствеността въ 1882 год. Споредъ публикуваните отъ единъ висш чиновникъ свѣдения, въ течение на 1904—1906 години само въ Костанджанска окръгъ са раздадени на ветераните 2509 хект., а на новожениците 4009 хект. гора и мешеаки, или всичко 6068 хект., а за същото време са разпръдълени на ветераните 3617 хект. и на новожениците 1028 хект., отъ които прѣдначелени за заселване на селски гори***). Само за три години, и само въ единъ окръгъ са били пожертвувани и изсечени за романизаторската и колонизационна политика въ Добруджа цѣли 10713 хект. гори и земи, които законодателъ въ 1882 г. бѣ отстъпилъ на общините, въ признание на едно отдавнашно, придобито право на коранното българско или турско и татарско, по на всеки случай перомънско население да владѣе и да се ползува отъ горите на областта. Споредъ едно изявление въ камарата отъ министъра на държавните имоти, само отъ местата за заселване, собственостъ на общините, отнети са и раздадени на ветераните не по малко отъ 18646 хектара.

Изъ чуждия и нашия печатъ.

Въпросътъ за Добруджа въ Камарата.

Отъ оня денъ са познати въ камарата общите дебати по бюджета-проекта за идната година. Видниятъ нашъ държавникъ г. Т. Теодоровъ, който взелъ думата отъ името на Народната партия, завършилъ своята аргументирана рѣчь съ възторженъ позвъ за съединението на Добруджа съ България. Ние воюваме за обединение; нашето обединение нѣма да бѣде пълно безъ тази българска земя. България

трѣбва да граничи съ Дунава. Добруджа бѣ дадена на Ромъния въ замяна на Весарабия, противъ волята на ромъните; тѣ не я искаха, защото не е тяхна земя; ромъните държатъ населението ѝ безъ права, защото е чуждо въ тѣхъ; тѣ най-послѣ въ войната отвлѣкоха това население, защото го считатъ за свой врагъ. Всичко това свѣдѣтелствува за нашата права надъ Добруджа. Ние искаме да запазимъ тази Добруджа отъ Ромъния като българска земя и присъединението ѝ къмъ обединеното отечество. Това е съгласно съ всички прокламирани велики принципи въ тази война отъ разни страни. Нашите съюзници най-добре знаятъ истината за Добруджа; тѣ знаятъ че тази земя бѣ дадена на ромъните прѣдъ страха отъ руски империализъмъ, за да бѣде прѣграда противъ руското настѣпление къмъ Цариградъ; тѣ видѣха ентусиазма съ който добруджанското население посрѣщаше нашите войски — тѣхни освободители. Свободна Русия не може да се противопостави, въ името на своите принципи, на нашето обединение, а ромъните са сразени; слѣдъ 1913 год. тѣ изгубиха правото да владѣятъ отсамъ Дунава. Единъ търговски и економически въпросъ нѣма за пристанището Кюстенджа. Този въпросъ може да се уреди съ спогодба за всички възможни търговски улеснения, но той не може да бѣде прѣчка за обединението ни съ Добруджа. Нашата кауза за Добруджа е толкова права, че азъ не вѣрвамъ да срещамъ сериозни прѣчки отъ която и да било страна. Ние нѣмаме дългъ къмъ населението на Добруджа, — нѣможемъ да го оставимъ отъново подъ робство, за да бѣде отново терзано и изгонено да идва тукъ като нещастни бѣжанци. При извънредното на своя патриотически дългъ по отношение на Добруджа, правителството може да развита на поддрѣжката на всички ни.

Рѣшътъ на г. Теодоровъ направила много силно впечатление и била съпроводена съ общи ржкълъскания.

Оттаените надежди на съглашенното. Petit Journal, органъ на министъра на външните работи Цишонъ, изказа съ голямо съжаление, че позициите на Ленинъ и Троцки все още си оставатъ затвърдени въ Петроградъ. Обаче, пише вѣстникътъ, положението на болшевиките едѣ ли ще може да се задържи за дълго време, защото тѣ, въпреки полаганите усилия, не ще могатъ да прокаратъ никакви връзки и отношения съ съюзниците ѝ; отъ друга страна, въ прѣговорите си съ централните сили, могатъ да стигнатъ само до една капитулация отъ страна на Русия.

Matin се надява на Учредителното събрание, което наскоро ще се свика. Отъ друга страна, не трѣбва да се забравя, че едно примирие между въкоп руски войскови части и германското главно командване на източния фронтъ, въ всеки отношение е неблагоприятно, защото болшевиките не са никакво редовно правителство.

„Petit Parisien“ пише, че въ Русия ще се появи недоволство отъ приирието и недоволниците ще взематъ връхъ.

Френски утѣшители за Ромъния. Парижниятъ „Танъ“ посвѣщава на Ромъния утѣшителни думи и казва, че Ромъния трѣбва да вземе сериозно рѣшение, тъй като Русия не ще може повече да оказва поддрѣжка на храбрата ѝ армия. Западните сили биха желали да взематъ всички мѣрки да осигурятъ безопасността на Ромъния, обаче, голямото разстояние и изолираното ѝ положение, правятъ невъзможна всякава непосредствена помощ. Ако се каже всички що е взето въ критическите моменти за спасението на Ромъния, послѣдната ще разбере, че Съглашението е изпълнило своя долгъ. Славниятъ подвигъ на ромънската армия даватъ право на ромънския народъ да осмислени националните си претенции до колкото позволява сегашното положение. Отъ тия думи на френския вѣстникъ, се разбира, че Франция нѣма нищо противъ, ако Ромъния би могла да се обогати съ Весарабия за сметка на Русия.

(в. „Фосише Цайтунгъ“).

Добруджански въпросъ Въ уводна статия подъ горния надсловъ въ „Дневника“ въ бр. 5342 отъ 10 тогъ, между другото, пише:

Вижда се прочее, че Добруджа въ ржкълъ на ромъните е служила като ябълка за раздоръ, а не за миръ; отъ това пъкъ слѣдва, че Добруджа трѣбва да се дезанексира въ полза на България за да

се получи една постоянна, а не подвижна стратегическа граница, каквато ромъните дирѣха ту при Тутраванъ, ту при Шуменъ и бѣха готови да я нахвърлятъ чакъ на Вѣло Море. Дунавътъ — ето границата, която би направила ромъните мирни и биха застанали да помислятъ за вътрѣшното си прѣустройство.

Добруджанци! Незабравяйте, че бъдещето на родината ни зависи отъ нашата морална силностъ.

Изъ чужбина.

(В. Т. А. и радиотелеграфа).

Положението въ Русия.

Женева. „Пти Париженъ“ съобщава: Прѣседателътъ Уайсонъ е заявилъ въ единъ разговоръ съ французкия посланикъ въ Вашингтонъ, че не желалъ да има никакви сношения съ правителството на Ленинъ и Троцки и че американскиятъ воененъ аташе въ Петроградъ нѣма никаква заповѣдъ да се спознава съ народните комисари.

Петроградъ. Съобщение на Петроградската телеграфна агенция. Никакъвъ правителственъ декретъ не е обявявалъ за невалидни сключените въ странство заеми. Въпросътъ бѣ засѣгнатъ само въ една статия на в. Правда, органъ на болшевиките.

Стокхолмъ. Споредъ извѣстия отъ Петроградъ, Керенски билъ избранъ (въ Саратовъ за прѣдставителъ въ учредителното народно събрание. Китайски войски влѣзли въ Харбинъ, а японски войски влѣзли въ Владивостокъ.

Петроградъ. Петроградската телеграфна агенция заявява, че са напълно измислени извѣстията за отдаленето на Сибиръ и Кавказъ.

Стокхолмъ. Финландската диета е гласувала единодушно на второ четене закона, съ който Финландия се обявява независима република. Споредъ новата финландска конституция, върховната властъ се повѣрва на прѣседателя на републиката, заедно съ когото ще работи единъ държавенъ съветъ начело съ единъ министъръ прѣдседател. Прѣдседателътъ на републиката се избира съ общонародни прѣви избори за 6 години. Първите избори ще станатъ на 15—16 ануари. Прѣдседателътъ на републиката ще заема длъжността си на 15 априлъ. Само първиятъ прѣдседателъ ще встъпи въ длъжностъ веднага щомъ бѣде избранъ.

Българистан

Халаранда. Споредъ в. „Правда“, Башкирските територии съ Оренбургската, Уфската, Пермската и Самарската губернии рѣшили да се обявятъ независими.

Виена. Една радиотелеграма на руското правителство отъ Царское село прѣдава изявлението на японски пълномощенъ министъръ, споредъ който Япония тѣко е била въ нагнѣние, нито пъкъ ще има сега такова да обявява война на Русия. Делегацията опровергава слухътъ, споредъ който между Англия и Япония сключавалъ договоръ, по силата на който въ случай, че Русия сключи сенаративенъ миръ съ Германия, Япония трѣвало да обяви война на Русия.

Копенхагенъ. Споредъ донесението на прѣдставители на Волфбиро, Русия е заючила вече деобилизацията. Генералъ Щербачевъ е назначенъ съ съгласието на съюзниците за главнокомандующъ. Получилъ е пълномощно да води прѣговорите за миръ съ Германия. При все това прѣговорите трѣбва да бѣдатъ валидни само за руския фронтъ.

Берлинъ. Стокхолмскиятъ кореспондентъ на „Фосише Цайтунгъ“ съобщава: както ни се допаса отъ Петроградъ, миналия петѣкъ е има съвѣщание на тампашните началници на английските военни комисии, прѣдседателствувало отъ Бакинъ. Рѣшено било, щото всички намиращи се на фронта английски комисии, както и работящите при руските армии английски и французки инструктори да бѣдатъ отзовани не по официаленъ редъ и да бѣдатъ отначало оставени въ задните етапи, гдѣто да прѣкрятъ за сега работата си. Като причина за издаването на тия нареждания се взематъ полвилитъ се, прѣзъ послѣдно време, между руската армия и тия послѣдните търкания, които не рѣдко са се придружавали и съ проливане на кръвъ. Даже въ самия Петроградъ намиращите се въ голѣтъ брой британски офицери посатъ цивилни дрехи, за да избѣгнатъ

*) В. N. Pretorian. Цит. стр. 80—81.

**) В. Pretorian. цит. отъ стр. 82.

**) Само стр. 82.

***) G. G. Vernescu. Delimitările și parcelările în județul Const

стѣлководията по улицѣ. Около 40 английски инженери и монтѣри, които работели при разни прѣдприятія съ английски капиталъ въ южния Уралъ, се завърнали прѣз последната седмица, за да се оплачатъ отъ държането на рускитѣ работници.

Желѣзничарска стачка въ Аржентина. Лугано. „Агенция Америка“ потвърждава, че стачката на аржентинскитѣ желѣзничари правела невъзможно прѣвозването прѣз океана на аржентински жита.

Годишенъ воененъ балансъ. Науенъ. Годишниятъ балансъ на подводната война отъ 12 декември 1916 год. (врѣмето когато германското прѣдложение за миръ биде отхвърлено отъ антантскитѣ държави съ приемъхъ) е слѣдниятъ: отъ воеващиятъ тонажъ една четвъртъ е потопенъ. Отъ него само въ десетѣхъ мѣсеца, отъ 1 януарий до 31 октомврий, сѫ потопени 8 милиона и 440 хиляди тона параходи. Прѣсметне ли се стойността на потопенитѣ параходи само по 1000 марки на тонъ, загубитѣ достигатъ 3 милиарда и 47 милиона марки. Прѣзъ това врѣме изравняване на антантскитѣ загуби отъ параходи въ подводната война, антантата строи нови параходи, употребяване параходи на неутралнитѣ държави и употребяване конфискуванитѣ германски параходи. Германскитѣ тазива сѫ вече употребени, а употребяването на неутралнитѣ не може да се увеличи по-вече. Постройката на нови параходи достига годишно на 2 и половина или най-много на 4 милиона тона. Въстаницитѣ на антантскитѣ държави прѣвѣщаха прѣзъ октомври постройкитѣ на параходитѣ, а очакваната американска помощ се яви въ много ограничено количество. Годината която се измина отъ откритието на германското прѣдложение за миръ коштува на антантата твърдѣ скъпо. Даже да се изключатъ загубитѣ въ хора, материали, инструменти и области, военнитѣ разходи сѫ пакъ немалко високи. Споредъ източници отъ антантата, разходите прѣзъ тая година сѫ: Англия—55 милиарда марки, Франция—35 милиарда и 300 милиона марки, Русия—26 милиарда и 400 милиона марки, Италия—12 милиарда и 200 милиона марки, Америка—53 милиарда и 100 милиона марки. Това дава гражданата сума 200 милиарда само за тая година. Въ противоположѣ на това германскитѣ военни разходи достигатъ 36 милиарда марки, Австро-Унгарскитѣ—18 милиарда и 700 милиона марки, Турскитѣ 66 милиона марки, а Българскитѣ—64 милиона марки. Общо за централнитѣ сили—56 милиарда марки.

Прѣтѣлани американски прийоми. Науенъ. Срѣщу възраването на поданицитѣ на неутралнитѣ държави въ редоветѣ на войската въ Америка, американскитѣ вѣстникъ „Ниа-Джонъ“ пише: въ този моментъ сѫ прѣжвѣрлени вече голѣмо количество шведи съ параходи въ Франция и тамъ се намиратъ въ окупирѣ. Уайсонъ е държалъ прѣзъ тия дни високо прочувствената си рѣчь по великодушнотѣ и справедливоститѣ на американската демокрация въ воеващата война и относително гнета на разнитѣ народи подъ пруската военна и финансова автократия. Освободете, г-нъ Президентъ, поданици на неутралнитѣ държави отъ гнета на американската военна и финансова автократия. Не стане ли това, ще се насили въ цивилизована Европа жѣлѣзото, че между американскитѣ човѣколюбивы фрази и нейнитѣ брутални дѣйствиа има голѣма разлика.

По мирнитѣ прѣговори.

Царское село. Радиотелеграма на руското правителство. При прѣговоритѣ за миръ съвѣта на народнитѣ комисари ще съобщава вѣдната, вѣроятно чрѣзъ радиотелеграми, на съюзническитѣ и неприязнителскитѣ войски и народи прѣдложенията и извѣщенията на прѣдставителитѣ на воюващитѣ страни. Ожидо и обществото ще бѣде държано въ течение за хода на прѣговоритѣ. Споредъ допълнителни извѣстия, съюзницитѣ сѫ заявили, че сѫ съгласни по принципъ да се почнатъ прѣговори за примиріе отъ наша страна, като се има прѣдъ видъ не само нашия фронтъ, но и тѣхния, при условие да не се оттегляме нито единъ верстъ и да не даваме храни на германскитѣ войски.

Добруджанци, пакето се отъ прѣдатели и шпиони. Пакето се отъ ония, които услужаватъ на враговетѣ на нашия вѣренъ четворенъ съюзъ!

Добруджанци За свободата на Добруджа

София.

Ялко Сакъзовъ,
копие: Найчо Пановъ, Д. Драгиевъ, Дирекцията на печата.

Очитѣ на добруджанци сѫ отхвърнати къмъ Васъ, водителитѣ на българскитѣ политически партии и искатъ Вашата поддрѣжа за осмисляването на нашия идеалъ — обединението на България.

Вие, които сте борди за свободата на народитѣ, които искате да има потисничество и робство на тѣхъ земи, издигнете мощно гласъ си въ камарата и прѣдъ свѣта и заявете нашето жѣлѣние: часъ по-скоро да се въведе въ сѣверна Добруджа родното българско управление и незабавно да се присѣдини цѣла Добруджа до устието на дунавъ къмъ България.

Всѣки българинъ, който е противъ това е прѣдатель, а всѣки чужденецъ, който е противъ нашитѣ права въ Добруджа е нашъ врагъ.

Ние сѣверняцитѣ, изпитали студениятъ бури и хали, не се боимъ отъ смъртта и сме готови да пролѣземъ кръвта си, но чуждѣ кракъ да не допустимъ въ гробницата на нашитѣ синове.

Народенъ комитетъ на с. Хаманджи, Коджешко прѣдседателъ: Георги Атанасовъ.
Секр. касиеръ: Стою Райковъ.

София.

Министру Прѣдседателю,
копие Прѣдседатели Народното Събрание.

Около 40 години търпехме ромѣнското владичество и съ голѣмо нетърпение очаквахме да се отървемъ отъ подлото яго. Едвамъ сега усѣщаме, че сме освободени и дѣламе свободенъ животъ. Обаче съ оскорчение на душата си узнахме отъ Вашитѣ извѣщения прѣдъ Народното събрание, че за Добруджа имало нѣкакъвъ си споръ, по поводъ на което рѣшиме да Ви помолимъ, Г-нъ Министре, да се застъпите най-энергично за присѣдиняването на Добруджа къмъ майка България, която е частъ отъ тѣлото и заявяваме, че ний сме твърдо рѣшили по никакъвъ начинъ да не допуснаме повторното въврѣщане на ромѣнското владичество въ свободния ни роденъ край.

За населението на с. Паракъой,
делегатъ Ангелъ Ив. Кипковъ

София.

Прѣдседателя на Народното събрание, копие: Министру прѣдседателю д-ръ Радославовъ, Министру Добри Петковъ, Министру Д. Тенчевъ, Народнитѣ прѣдставители: Ив. Ев. Гешевъ, Малиновъ, Сакъзовъ, Фаденхектъ, д-ръ Даневъ, Драгиевъ, Г. Бирковъ и дирекцията на печата.

На всички които вѣсѣтъ да търгуватъ съ Добруджа или да рѣшатъ отъ живота и тѣло, ние добруджанци свидѣтели на героичния подвигъ на българската армия, която ни дари сладката свобода слѣдъ 38 годишно тежко робство, окръжени отъ духъ на светитѣ, паднали за тази свобода заявяваме високо, че не ще допустимъ това. Тѣлцунитѣ вѣрно мислитѣ, чувствата и стремелитѣ на 250 долно чамурлийски сѣмѣйства, молихъ незабавно въвеждането на българско административно и военно управление въ цѣла Добруджа и присѣдинението ѝ къмъ майка България.

За да се уеднѣе, че това е единственото разрѣшение на добруджански въпросъ, молихъ най-настойтелно г-нъ народни прѣдставители и политически обществени дѣйци отъ всички партии и групи да посетятъ Добруджа, каждѣ ще бѣдатъ посрѣщавати най-радужно и ще иматъ възможностъ на чистъ роденъ езикъ да чуятъ рѣшението на добруджанци, да измрътъ, и да не допустятъ нито робство на земята — напоева съ кръвта на хиляди герои и погнѣи съ крвта на хиляди светци, паднали за свободата нѣтъ.

Прѣдседателъ на българския мѣстенъ народенъ добруджански комитетъ: Димитър Атанасовъ.
Секретаръ: М. Поповъ.
Членове: Н. Джертезаловъ, К. Донковъ и С. Юрдановъ.

София.

Министру Прѣдседателю,
Прѣдседателя на Народното Събрание,
в. „Народни Права“ и в. „Добруджа“, В-гъ

Слѣдъ дълго очакване, настѣпни сме били, че ви дѣхне родния си край освободенъ. Научахме отъ Вашитѣ извѣщения прѣдъ Народното събрание, че за Добруджа имало нѣкакъвъ си споръ, прѣдъ видъ на което рѣшиме, Господинъ Министре, да Ви помолимъ да се застъпите най-энергично за обединението на Добруджа къмъ майка България. Заявяваме, че ние сме твърдо рѣшили, щото по никакъвъ начинъ да не допуснаме въврѣщането на ромѣнското потисничество въ свободния ни вече роденъ край.

За населението на с. Валбунаръ,
Кметъ: Атанасъ Лазаровъ.

София Министру Прѣдседателю, копие Прѣдседателя Народното Събрание.

в. „Народни Права“ и в. „Добруджа“, В-гъ.
Добруджа отъ вѣкове е българска земя, изтръгната отъ тѣлото на майка България, само по прищевкитѣ

на руската дипломация прѣзъ 1878 год. Днесъ, каде Богъ, пакъ се освободи тя отъ ромѣнското владичество и ние жѣлаемъ отъ все сърдце, тя да се присѣдини къмъ майка България.

Ние сме твърдо рѣшили, по никакъвъ начинъ да не допустимъ въврѣщането на ромѣнското владичество въ свободния ни вече роденъ край.

За населението на с. Кокордѣя,
Прѣдседателъ на черковно-учил. настоятелство:
Ст. Димитровъ.

София.

Ив. Евст. Гешевъ,
копие Ал. Малиновъ, Д-ръ Ст. Даневъ, Н. Апостоловъ и Дирекцията на печата.

Поддрѣпете съ партията си нашата права и свѣта кауза — обединението на ограбенитѣ български земи къмъ прѣлокуна България.

Заявите високо въ Камарата, че ний сѣверняцитѣ добруджанци, не искаме да ставаме развѣйна монета за чужди еготицилни интереси.

Добруджа е мосената на България, тя е дала велики борби за свободата и сега, слѣдъ толкова робски години, пакъ, чистъ български кѣтъ е. Издигнете високо гласъ за нашето горещо жѣлѣние да се въведе часъ по-скоро родното управление и да се присѣдини незабавно Сѣверна Добруджа къмъ България.

718 мѣже, жечи и дѣца чакатъ вашата поддрѣжа. Заявяваме, че всѣки българинъ, който се противопоставя на нашата свѣта кауза е прѣдатель, а всѣки чужденецъ, който дѣйствува противъ българскитѣ интереси въ Добруджа е нашъ врагъ.

Народенъ комитетъ с. Хаманджи, коджешко прѣдседателъ: Георги Атанасовъ.
Секр. касиеръ: Стою Райковъ.

За отвлѣченитѣ добруджанци.

София.

Министру Прѣдседателю,
Копие пълномощнитѣ министри на Германия, Австро-Унгария и Турция.

Населението на с. Зебихъ, Набадѣшка околия, се обръща къмъ Васъ съ настойчиво искане, при прѣговоритѣ за примиріе, които се водятъ съ Ромѣния, да се застъпите енергично, за да бѣдатъ освободени и върнати незабавно по домоветѣ си нашитѣ, бащи, брати и роднини, отвлѣчени миналата година като заложници отъ ромѣнскитѣ власти.

За населението, Прѣдседателъ на мѣстния народенъ комитетъ: Василь А. Танасовъ.
Членове: Георги Тодоровъ, Иванъ Великовъ, Тодоръ Костадиновъ, Иле Тодоровъ.

София.

Министру Прѣдседателю,
Пълномощния министру на Германия,
Пълномощния министру на Австро-Унгария,
Пълномощния министру на Турция,
копие Дирекцията на Печата.

Отъ името на 250 Долно Чамурлийски сѣмѣйства молихъ ви, Господинъ Министре, при воденето на прѣговоритѣ за примиріе съ Ромѣния, най-энергичното Ви застъпничество за незабавното освобождение и въврѣщане по домоветѣ нѣтъ на всѣки добруджанци, отвлѣчени прѣдъ една година отъ ромѣнскитѣ власти като заложници граждански плѣнници.

Прѣдседателъ на Мѣстния добруджански народенъ комитетъ: Димитър Атанасовъ.

София.

Министру Прѣдседателю,
Копие: Дирекцията на печата.

Молихъ, Господинъ Министре, при прѣговоритѣ за примиріе съ Ромѣния, да бѣде оставено на първо мѣсто услѣзването да бѣдатъ освободени и незабавно върнати по домоветѣ нѣтъ стѣлѣченитѣ отъ ромѣнскитѣ власти добруджанци.

с. Канлъ Буджакъ.
Прѣдседателъ на Народния Добруджански Съвѣтъ,
Стоянъ Тодоровъ.

София.

Германския Пълномощенъ министру.

Молихъ, Ваше Прѣвѣзходителство, да ходатайствувате прѣдъ съюзното Германско правителство щото при прѣговоритѣ за примиріе съ Ромѣния, едно отъ главнитѣ условия да бѣде: незабавното освобождение на отвлѣченитѣ отъ ромѣнскитѣ власти добруджанци.

с. Канлъ Буджакъ.
Прѣдседателъ на мѣстния народ. съвѣтъ, Ст. Тодоровъ.

София.

Министру Прѣдседателю,
копие: Германския, Австро-Унгарския и Турския пълномощни министри. Дирекцията на Печата и в. „Добруджа“ Бабадѣя.

Молихъ най-энергично застъпничеството на Българското, Германското, Австро-Унгарското и Турското правителство, при водене прѣговоритѣ за примиріе съ Ромѣния, за незабавното освобождение отъ ромѣнското правителства и се върнати по домоветѣ си всички от-

влечени от него преди една година като заложници и граждански пълнители бруджанци.

Сарж-Юртски добруджански комитет.

Председател: (п.) Петю Пенчов.

Секретар: (п.) Марку П. Кондов.

София.

Министру Председателю,

копие пълномощните министри на Германия, Австро-Унгария и Турция, Дирекцията на печата.

Населението на с. Касапкой пай-учтидо Ви моли, Господни Министре, да се застъпите, щото при преговорите за мира с Румъния да бъдат освободени незабавно и върнати по домовете им всички добруджанци, отвлечени преди една година от румънските власти, като заложници и граждански пълнители.

Председател на мѣстния комитет:

С. Д. Маринов.

Членове: М. Каров, Ив. Банчев, Ив. Попов, Ст. Попов.

София.

Министру Председателю,

копия: Пълномощните министри на Германия, Австро-Унгария и Турция.

Народният добруджански комитет въ с. Патяжшля, бабадамко, от свое име и онова на населението, най-настоятелно моли, Господни Министре, застъпничеството на българското и съюзните намъ правителства при преговорите за мир с Румъния да бъдат освободени веднага и повърнати по домовете си всички добруджанци, отвлечени преди една година от румънските власти като заложници и граждански пълнители.

Председател: М. Митанов.

София.

Министру Председателю,

копия: Пълномощните министри на Германия, Австро-Унгария, Турция и Дирекцията на печата.

Въ сегашния студен и подбръз момент при воденето преговорите за примирие с Румъния, Ви молимъ най-настоятелно, Господни Председателю, да се застъпите, а то най-енергично, за освобождаването и въртането по домовете на всички отвлечени преди една година, като заложници и граждански пълнители румънските власти.

За двѣхиландното население на с. Конгасъ, бабадамко, Председател на народния комитет: х. Г. Дилев.

Секретар: Ю. Кобрев.

Членове: Ив. Попов, Т. Стефанов.

Иметъ: Ст. х. Николов.

София.

Министру Председателю,

копия: Пълномощните министри на Германия, Австро-Унгария и Турция, до дирекцията на печата и в „Добруджа“ въ Бабадагъ.

Сега, когато се водят преговори за примирие с Румъния, молимъ Ви от името на населението въ с. Гречи, мациска околия, застъпите се най-енергично, за да бъдат незабавно освободени и върнати по домовете си всички добруджанци, отвлечени като заложници и граждански пълнители от румънските власти.

Председател на мѣстния комитет: Русев.

Секретар: П. Русев.

Събѣтникъ: М. Радев.

Председател на чорловско-улич. пастѣлство: П. Яков.

София.

Министру Председателю,

копия: Пълномощните министри на Германия, Австро-Унгария, Турция и Дирекцията на печата.

Сега, когато се водят преговори с Румъния, ний жителитъ на с. Ени-кой, Тулчанска околия, най-настоятелно Ви молимъ, да се застъпите предъ румънското правителство, за да повърне по домовете отвлеченитъ преди една година, като заложници и пълнители нашитъ бащи, братя, сине и роднини.

За жителитъ на с. Ени-кой

Председател на Народния комитет: Ив. Козаров.

В. Тенев, А. Дамитров, П. Рашков.

София.

До Тѣхни Прѣвзходительства Пълномощнитъ министри на Германия, Австро-Унгария и Турция,

копия: Дирекцията на Печата.

и в „Добруджа, Бабадагъ“.

Ваше Прѣвзходительство,

Съ обявяване на войната румънското правителство отвлече от селото ни свършено невини стари хора, като заложници и граждански пълнители, съдбата на които до сега не е известна.

Ето защо молимъ ходатайството Ви, предъ почитаемото Ви правителство, за енергичното му застъпване, като едно отъ условията за примирие с румънското правителство да бъде: освобождаването на отвлеченитъ добруджанци.

За населението на с. Ипанъ-чешме, коджалгшко,

Мѣстенъ Народенъ Комитетъ: Предъ Д. Минков.

Членове: Стойчо Ивановъ и Еню Стоевъ.

София.

Министру Председателю.

Пълномощните министри на Германия.

Пълномощните министри на Австро-Унгария

Пълномощните министри на Турция.

Копие дирекцията на печата.

Отъ името на българскитъ семейства въ с. Али-факъ, моля, Ваше Прѣвзходительство, да ходатайствате предъ Вашето правителство да се застъпи при преговоритъ за примирие с Румъния да бъдат освободени и повърнати веднага по домовете им всички наши бащи, майки, братя и сестри, добруджанци, отвлечени преди една година отъ румънскитъ власти като заложници и граждански пълнители.

За председател на народния комитетъ с. Али-факъ: Юрданъ Георгиев.

София.

Министру Председателю,

копия: Дирекцията на печата.

При преговоритъ за примирие с Румъния застъпете се енергично за освобождаването и въртането веднага по домовете им всички добруджанци отвлечени преди една година като заложници и граждански пълнители отъ румънскитъ власти.

За населението на с. Касъмча, председател на народния комитетъ: Иванъ Лазаровъ.

София.

Министру Председателю.

копия: Дирекцията на печата.

Молимъ застъпничеството Ви, като едно отъ условията за примирие с румънското правителство, да бъде освобождаването на отвлеченитъ добруджанци отъ румънскитъ власти, между които има и наши съседни. Мѣстенъ народенъ комитетъ.

Председател: Д. Минков.

Членове: Стойчу Ивановъ.

Еню Стоевъ.

София.

Министру Председателю.

копия: Пълномощните министри на Германия, Австро-Унгария, Турция и Дирекцията на печата.

16 мѣсца, вече, отъ какъ сѫ отвлечени и отвлечени по най-жестокъ и безчеловѣченъ начинъ отъ румънскитъ власти наши бащи, братя, жени и дѣца. За тѣхната съдба ний нищо не знаемъ и постоянно трепнемъ и изпеногваме предъ тая неизвестностъ.

При единъ евентуаленъ преговоръ за примирие и миръ с Румъния, молимъ Вашето най-енергично ходатайство предъ българския и ония на съюзнитъ намъ парламенти, за поставане като първо условие въ това примирие немедленото и най-бързо въртане по домовете на тѣзи невинни жертви.

Меджидийски народенъ комитетъ:

Митевъ, Георги П. Христовъ, Аргиръ Христовъ,

Никола Мирчевъ, Абдулъ Керимъ Аббасъ.

Хрошма

Народното събрание. Лидерътъ на народната партия на 9 тогъ е държалъ четири часова рѣчь по бюджетнопроекта за 1918 година.

Разгледайки общата политика на правителството, г. Теодоровъ очертава военнитъ цѣли на България. Той счита, че освѣдъ Македония и Добруджа до Дунава, България трябва да владѣе Моравско и Кавала, Съресъ и Драма. Народното прѣдставителство изслушало съ голѣмо внимание рѣчьта на г. Теодорова и я съпроводило съ рѣкопѣскания.

Издигнатъ паметникъ. На високата мотила върхъ селото Гречи, Мациска околия, е вече издигнатъ величественъ паметникъ на падналитъ за свободата на Добруджа прѣславци. Гледката е пикантна и ще напомни на бѣднитъ поколѣния, какъ българина се саможертвува за свободата на роднитъ елтове. Паметникътъ е издигнатъ по инициативата на офицеритъ отъ 4 пѣшерна дружина.

Влоговетъ въ Народната банка. До днесъ въ българската народна банка сѫ постѣпили всичко 36 милиона лева отъ влогове съ 4 1/2 лихва.

Намбиалима курсъ. Последния курсъ на Б. Н. В. е хронъ 78-50 л., марки — 125 л., турски лири — 25-25 л., швейцарски франка — 171 л. и холандски флоринъ — 335 л.

Всѣдствие преговоритъ за примирие и изгледитъ за миръ, курсътъ на швейцарскитъ франкове и холандскитъ флорини има тенденция на спадане.

За инвалидитъ. Законътъ за военно-инвалидитъ пенсия ще бъде измѣненъ. Министерството на войната е наредило да се проучатъ законитъ на съюзнитъ държави по тая материя и съобразно съ тѣхъ, да се поправи нашия законъ. Инвалидитъ пенсия ще се отпускатъ по категории.

Реквизицията. Отдѣленето за реквизицията при министерството на финанситъ ще започне отъ началото на идущата година да изплаща старата реквизиция на лицата отъ Гюмюрджинско, Димотинско и Добруджа.

По колонизацията. Законопроекта за колонизацията ще бъде измѣненъ въ смисълъ, че земитъ, които ще раздава държавата на колонизираниитъ ще прѣминаватъ въ наследство на първороднитъ синъ.

Работничкитъ заплати. Министерството на труда е наредило, щото рѣшенитъ на мѣстнитъ комисии по работничкитъ заплати, ако не бъдатъ прилагани доброволно, да се изпълняватъ принудително отъ финансовитъ власти безразлично, дали тѣ ще бъдатъ касирани или не.

За захарното цѣнло. Захарнитъ фабрики сѫ длѣжни да взематъ за прѣработване въ захаръ всичкото цѣнло, произведено отъ земеделцитъ и да заплащатъ на всѣки тонъ, доставенъ до най-близкото приемателно мѣсто, споредъ прѣдпочтането на цѣнло произведителитъ по 85 лв. При ваденето на цѣнлото земеделцитъ трябва да внимава да не го повреждатъ да откъсватъ прѣстѣта отъ него и да го откъсватъ гладко до последнитъ сухи жести.

Списание „Българка“. Мѣсечното домашно илюстровано списание „Българка“, което въ IV-та си годишнина врѣмено спрѣ въ гр. Ловечъ, наскоро ще продължи да излиза въ-София. Главния редакторъ на списанието П. С. Елриховски, като съобщава това, поканва госпожа А. Карима да не дава името „Българка“ на повоначинающия си вѣстникъ.

Кинематографически прѣдставления въ Бабадагъ. Кинематографитъ при штаба на 3 армия ще почне да дава отъ 15 тогъ прѣдставления въ новия салонъ при Народното Учѣлище всѣка вечеръ.

Програма за 15 и 16 тогъ:

1. Погрѣбенето на Н. В. Царицата въ София.
2. Шуриувата дружина въ атака въ присѣстиято на Н. В. Прѣстокопѣсѣдника.
3. Драмата „Азъ те любя“, сензация на деня.
4. Паронътъ и старѣшоната милионерка. — Комична. Български филми.

ОБЯВЛЕНИЕ

БИБЛИОТЕКА „ДОБРУДЖА“

Отпечатани сѫ и сѫ пуснати въ продажба слѣднитъ номера отъ библиотека „Добруджа“, издание на Народно-спомогателния фондъ „Добруджа“.

№ 1. „Историческитъ права на България върху Добруджа“, критическо-исторически бѣлѣжки отъ Миланъ Г. Марковъ — цѣна 3 лв.

№ 2. „Добруджа и нашето възраждане“, културно-исторически издирвания отъ Ст. Чилимдровъ — цѣна — 5 лева.

Книгитъ сѫ складирани въ дружество „Курьеръ“ — София и се намиратъ за продажъ въ всички книжарници и вѣстникарски агенции въ Царството, а за Добруджа — въ книжарницата на фонда въ гр. Бабадагъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

ВѢСТНИКАРСКАТА АГЕНЦИЯ

КУРИЕРЪ

НА

ХРИСТО В. КАЛОЯНОВЪ — ДИМОТИКА.

Приема обявления, реклами годожни и свадбени извѣстия, събрѣни вѣсти, панахиди, благодарности и други подобни за в. „Добруджа“.

Записва абонати за в. „Добруджа“

7—10

Къмъ настоятелитъ на в. Добруджа Училищатъ се г. г. настоятелитъ, които иматъ останали екземпляри отъ броеве 4, 5, 6, 7, 8 и 9 отъ в. Добруджа да ги изпратятъ веднага въ административната.

Отъ административната.

Добруджанци, разпространявайтѣ вѣстникъ „Добруджа“